

بررسی تأثیر روابط اجتماعی و اعتماد بنفس در سلامت روان سالمندان

نویسنده: دکتر نبی بنازاده^۱

خلاصه:

افزایش جمعیت سالمندان، توجه به بهداشت روان آنها را در اولویت قرار داده است. هدف از پژوهش کنونی بررسی تأثیر روابط اجتماعی و افزایش اعتماد بنفس در سلامت روان سالمندان بود. به همین منظور ۱۰۰ نفر مرد در سنین بالاتر از ۶۵ سال با روش نمونه برداری خوش‌آئی از بخش مرکزی شهرستان کرمان انتخاب گردیدند. گروه مورد مطالعه توسط مقیاس روابط اجتماعی که سوالات آن براساس مقیاس لیکرت تنظیم گردیده بود و با مقیاس اعتماد بنفس پرسشنامه برن رویتر ارزیابی گردیدند. ۵ نفر از افراد مورد بررسی بدليل عدم همکاری و ۷ نفر بدليل بیسوادی از مطالعه حذف شدند و در میان بقیه موارد (n=۸۸)، پرسشنامه GHQ۱۲ اجرا گردید. تحلیل داده‌های حاصل با استفاده از روش آماری تحلیل واریانس دو طرفه، نشان داد که نسبت F بدست آمده در هیچیک از عوامل اصلی (روابط اجتماعی و اعتماد بنفس) معنادار نیست و تنها نسبت F معنادار مربوط به تعامل دو متغیر مستقل مورد مطالعه است (۰/۰۱ < P < ۰/۰۱) بنابراین تأثیر همزمان روابط اجتماعی و اعتماد بنفس در ارتقاء سلامت روان سالمندان مورد تأیید قرار می‌گیرد.

کلیدواژه: روابط اجتماعی، اعتماد بنفس، سلامت روان، سالمندان

مقدمه:

جمعیت جهان به سوی سالمندی پیش می‌رود و به همراه ۵درصد افزایش می‌یابد^(۱). فشار روانی در سالمندان، باعث افزایش هزینه‌های کشور از جمله دارودارانی می‌شود^(۲). همچنین تعدادی از پژوهش‌ها نشان می‌دهند که وجود حمایت اجتماعی اثر سودمندی بر سلامت جسمانی و روانی انسان دارد^(۳،۴،۵). کسانی‌که از حمایت اجتماعی برخوردارند، فشار روانی کمتری احساس می‌کنند^(۶،۷،۸).

خود مسائل جدیدی را بوجود می‌آورد، ازیز و بررسی مسائل سالمندان، از نظر بهداشت روان می‌تواند حائز اهمیت باشد. بر پایه آخرین پژوهش‌های سازمان ملل، میزان مرگ و میر در کشورهای رو به رشد کاهش چشمگیری یافته و همراه با آن تعداد افراد سالخورده و میزان متوسط عمر فزونی گرفته است. در کشورهای پیشرفته صنعتی، نسبت افراد بالای ۶۵ سال به کل جمعیت به ۱۶ درصد رسیده است. این نسبت برای کشورهای

۱- استادیار گروه روانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

گردیدند، به این منظور از ۴ جهت جغرافیایی شهر (از مرکز به محیط) ۲۰۰ خوش (در هر جهت ۵۰ خوش) و سپس از هر خوش ۱۵۰ خانه بطور تصادفی انتخاب و از سالمندان ۶۰۰ خانوار مذکور نمونه بررسی، برگزیده شد. پراکندگی نمونه براساس مشخصات جمعیت شناختی در جدول ۱ مشاهده می شود.

در این پژوهش از سه پرسشنامه به شرح زیر به عنوان ابزار پژوهش استفاده شد.

الف) پرسشنامه: GHQ-12 برای اولین بار توسط گلدبگ در سال ۱۹۷۲ تنظیم و بطور وسیع به منظور تشخیص اختلالات خفیف روانی در موقعیتهای مختلف بکار برده شده است. این پرسشنامه بطور مکرر مورد تجدیدنظر قرار گرفته و به صورت فرمایی کوتاه ۳۰ سوالی، ۲۸ سوالی و ۱۲ سوالی در مطالعات مختلف استفاده شده است. از جمله موارد عمده استفاده آزمون، کاربرد آن به عنوان ابزار غربالگری اختلالات روانی و ارزیابی وضعیت سلامت روانی افراد جامعه می باشد. به نظر گلدبگ فرمایی مختلف آزمون GHQ دارای روانی و کارایی بالا بوده و کارایی ۱۲ GHQ به خوبی سایر فرمایی است (۴). در این مطالعه از شیوه نمره گذاری لیکرت دریک مقیاس ۴ درجه ای (۱-۰-۲-۳) استفاده گردید، درنتیجه دامنه نمرات از صفر تا ۳۶ می باشد. به منظور تعیین ضریب پایایی پرسشنامه از روش دونیمه کردن استفاده شد، ضریب محاسبه شده از این طریق برابر ۰/۸۹ محسوبه گردید که نشان دهنده همسانی درونی سوالات می باشد.

ب: پرسشنامه شخصیتی برن رویتر: این پرسشنامه در سال ۱۹۶۱ توسط رویرت برن رویتر ساخته شد. پرسشنامه مزبور شامل ۱۲۵ سوال است که به صورت بلی خیر پاسخ داده می شود. این پرسشنامه شامل ۶ مقیاس است که مقیاس مربوط به اعتماد بینفس آن استفاده شد. اشخاصی که در این مقیاس نمره بالایی اخذ می کنند، به داشتن تصور ناخوشنایند از خود و رنج

در هنگام افزایش فشار روانی، اشخاصی که از حمایت اجتماعی زیادی برخوردار هستند، کمتر افسرده می شوند. بنابراین، حمایت اجتماعی با افزایش درک صریح رویدادهای فشارزای روانی، باعث کاهش تأثیر فشار روانی می شود (۹). تأثیر افزایش ارتباط اجتماعی در ارتقاء بهداشت روان سالمندان در پژوهش‌های گوناگونی مورد بررسی قرار گرفته است (۱۰، ۱۱، ۱۲). مطالعات جدید نشان داده که حمایت‌های خانوادگی در کاهش افسردگی و احتمال خودکشی سالمندان (۱۳) و آموزش خانواده و افزایش ارتباط اجتماعی در درمان افسردگی (۷) مؤثر بوده است. از سوی دیگر یافته‌های گوناگونی در مورد ارتباط بین اعتماد بینفس و سلامت روان افراد مسن، گزارش شده است. سالمندانی که حمایت‌های اجتماعی بیشتر و اعتماد بینفس

جدول ۱- پراکندگی نمونه براساس ویژگیهای جمعیت

عامل دموگرافیک		تعداد	درصد	وضعیت ناصل
مناصل				
درآمد ماهیانه (به ریال)	محروم - بیوه - مطلقه	۲۶	۵۲	۵۹
	کمتر از ۵۰۰,۰۰۰	۶۴	۱۲	۷۲
	بیشتر از ۵۰۰,۰۰۰	۲۴	۴	۲۷
	بالاتر از دیبلم	۷	۱	۸
	سیکل تا دیبلم	۲۴	۴	۲۷
	پنجم ابتدایی تا سیکل	۳۰	۶	۳۴
سود		۲۷	۵	۳۱
خواهند و نوشتن				

بالاتری دارند از سلامت روان بالاتری برخوردارند و طول عمر بیشتری دارند (۱۴، ۱۵)، با توجه به یافته های پژوهش فوق، پژوهش حاضر سعی در پاسخگویی به پرسش های ذیل و بررسی آنها را دارد.

- ۱- آیا ارتباط اجتماعی در سلامت روان سالمندان تأثیر دارد؟
- ۲- آیا اعتماد بینفس در سلامت روان سالمندان تأثیر دارد؟
- ۳- آیا ارتباط اجتماعی و اعتماد بینفس بطور مشترک در سلامت روان سالمندان تأثیر دارند؟

روش کار:

در این پژوهش ۱۰۰ مرد در گروه سنی بالاتر از ۶۵ سال با روش نمونه برداری خوش ای از بخش مرکزی کرمان انتخاب

جدول شماره ۲- افزار متقاطع ۴ گروه فرعی ($n_1=n_2=n_3=n_4=100$)

روابط اجتماعی	اعتماد بینفس	
	با A ₁	با A ₂
B ₁	A, B ₁	A, B ₂
میان		
B ₂	A, B ₁	A, B ₂

نتایج:

ابتدا نمرات خام مقیاس اعتمادبنفس محاسبه و توزیع ترتیبی آن تعیین و بر حسب^۲ دو گروه با اعتمادبنفس بالا(A) و پایین(A) تقسیم گردیدند، سپس براساس دو گروه A و A₁ با نمرات مقیاس روابط اجتماعی ضعیف، B₁ و B₂ به عنوان روابط اجتماعی قوی،^۴ گروه فرعی تشکیل گردید که در جدول ۲ نشان داده شده است. داده های حاصل از اجرای پرسشنامه GHQ-۱۲ برای هر یک از خانه های جدول ۲ و محاسبات تحلیل واریانس عاملی و خلاصه نتایج آن در جدول ۳ مشاهده می شود.

مقدار F بحرانی در درجه آزادی ۱ و ۸۴ در جدول و مقایسه آن با مقادیر F جدول نشان می دهد که هیچیک از عوامل اصلی (روابط اجتماعی و اعتمادبنفس) در متغیر وابسته یعنی سلامت روانی تأثیر ندارد و تنها نسبت F معنادار، مربوط به تعامل دو متغیر مستقل مورد مطالعه است (۰/۰۱).^۵

بحث:

باتوجه به نتایج بدست آمده از فرضیه های پژوهش کنونی، فقط فرضیه سوم مورد تأیید قرار گرفت. یافته ها، تفاوت معناداری بین سلامت روان سالمدان با اعتمادبنفس بالا و پایین را نشان نداد. همچنین تفاوت معناداری بین سلامت روان در میان سالمدان با روابط اجتماعی قوی و ضعیف مشاهده نگردید. به عبارت دیگر، متغیرهای اعتمادبنفس و روابط اجتماعی به طور مستقل عمل نمی کنند، بلکه با یکدیگر و بطور مشترک بر سلامت روان سالمدان تأثیر دارند. اثر اعتمادبنفس بستگی به نوع روابط اجتماعی و میزان رضایت حاصل از آن دارد. بنابراین تأثیر همزمان AB یعنی دو متغیر مستقل بر متغیر وابسته یا سلامت روان، آخرین فرضیه پژوهش را تأیید می کند. نتایج فوق همسو با نتایج بدست آمده در برخی پژوهش های انجام شده است (۱۳، ۶) و به وضوح نشان می دهد که میزان ارتباط اجتماعی در شرایطی که سالمدان، اعتمادبنفس بالا یعنی تصور خوشایند از خود و سازگاری با محیط را همزمان و تواناً تجربه می کند، می تواند نقش مؤثری در سلامت روان او داشته باشد (۹، ۱۱، ۱۲).

از آنجائیکه جمعیت سالمدان در حال افزایش است،

بردن از احساس کم بینی، گرایش دارند و افرادی که نمره پایینی کسب می کنند، اعتمادبنفس خوبی دارند و با محیط اطراف بخوبی سازگار می شوند. همچنین ضریب پایایی مقیاس با استفاده از روش دونیمه کردن و با استفاده از فرمول اسپیرمن، برآون ۰/۸۶ بدست آمده است.

ج: مقیاس روابط اجتماعی: مقیاس روابط اجتماعی توسط پژوهشگران ساخته و شامل ۳۰ سوال است و در یک مقیاس ۵ درجه ای به صورت کاملاً موافق، موافق، نظری ندارم، مخالف و کاملاً مخالف، براساس مقیاس لیکرت تنظیم گردید. به هر یک از پاسخ های به ترتیب نمره های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ داده می شود و نمره گذاری اظهارنظرهای نامساعد که بیانگر نگرش منفی هستند، بطور معکوس انجام می گیرد. مقیاس نگرش انواع ارتباط

جدول ۳- خلاصه نتایج تحلیل واریانس

متابع تغییرات	SS	D.F.	MS	F
Aثر عامل A	۲,۱۶	۱	۲,۱۶	۲,۴۵
Aثر عامل B	۲,۲۳	۱	۲,۲۳	۲,۶۷
Aثر عامل AB	۲۸,۰۲	۱	۲۸,۰۲	۳۱,۸۴
درون گروهها	۷۴,۴۹	۸۲	۰,۸۸	
جمع	۱۱۱,۹	۸۷		

اجتماعی نظیر خانواده، همسالان و مسئولان و همچنین میزان رضامندی سالمدان را در برابر می گیرد. دامنه نمرات مقیاس بین ۰ و ۱۵۰، میانگین آن برابر ۹۰ است. ضریب پایایی مقیاس با روش بازآزمایی در نیمی از مشارکت کنندگان (n=۵۰) با فاصله زمانی یک هفته بعد از اجرای اول ۰/۸۷ بدست آمد.

جهت اجرای این پژوهش ابتدا اهداف پژوهش حاضر برای گروه نمونه تشریح گردید و قبل از اجرای پرسشنامه های آنان گفته شد که کلیه اطلاعاتی که در اختیار آزمونگر قرار می دهند، جنبه محرومانه داشته و در اختیار دیگران قرار داده نمی شود. ۵ نفر از افراد مورد بررسی بدلیل عدم همکاری و ۷ نفر بدلیل بیسوادی از مطالعه حذف شدند، سپس سالمدان مورد بررسی توسط مقیاس روابط اجتماعی و مقیاس اعتمادبنفس پرسشنامه برن رویتر و پرسشنامه GHQ-۱۲ مورد ارزیابی قرار گرفتند.

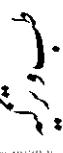
تقدیر و تشکر

پژوهشگر برخود لازم می داند از زحمات همکاران محترم روانشناس آقایان فرشید خسروپور، غلامرضا ساردوئی و حسن بنی اسدی که در انجام این پژوهش یاری نمودند تشکر و قدردانی نمایند.

مشاوران اختصاصی برای افراد مسن مورد نیاز است تا با افزایش اعتماد بنفس و ارتباطات اجتماعی، سلامت روان آنها را ارتقاء دهد. با توجه به اینکه این مطالعه بر روی سالمندان مرد شهرستان کرمان صورت گرفته است از نظر تعمیم پذیری در مورد زنان و سالمندان سایر جوامع دارای محدودیت است و مطالعات تکمیلی دیگری پیشنهاد می شود.

References:

- 1- Modden G. Behavior and adaptation in later life. *Journal of Chronic Disease*. 2001; 36(3): 270-5.
- 2- Gottlieb GL. Cast implications of depression in older adults. *International Journal of Geriatric Psychiatry*. 1988; 3(4): 191-231.
- 3- Theorell T. Selected illnesses and somatic factors in relation to two psychosocial stress indices. *Journal of Psychosomatic Research* 1976; 21(2): 499-509.
- 4- Fondacaro MR, Moos RH. Social support and coping. *American Journal of Community Psychology* 1987; 15(5): 653-73.
- 5- Walts M, Bandura B, Pfaff H, et al. Marriage and the psychological consequences of heart attack. *Social Science of Medicine*, 1988; 27(2): 149158.
- 6- Socco P, Meneghal G, Caon F, et al. Death ideation and its correlates: Survey of and over 65 year - old population. *J Nerv Ment Dis* 2001; 189(2): 208-10.
- 7- Giordano JA. Effective communication and counseling with older adults. *Int J Aging Hum Dev* 2000; 51(2): 315-24.
- 8- Taylor SE. *Health Psychology*. New York: Mc Graw-Hill, Inc. 1995.
- 9- Kaplan HL, Sadock BJ. *Synopsis of psychiatry*. 8th ed. Baltimore: Williams and Wilkins, 1998.
- 10- Levy Mt. Psychiatric assessment of elderly patients in the home. *J Am Geriatr Soc*. 1985; 33(3): 9-12.
- 11- Dhar HL. Primitive society, health and elderly. *Indian J Med Sci* 2000; 54(2): 98-101.
- 12- Tullmann DF, Dreacup K. Creating a healing environment for elders. *AACN Clin Issues* 2000; 11(3): 34-50.
- 13- Seko H. Life stress in various domains and perceived effectiveness of social support. *Polish Psychological Bulletin* 1991; 22(3): 151-161.
- 14- Pulskka T, Pahkala K, Laippala P, et al. Depressive symptoms predicting in depressed elderly finns. *Int J Geriatr Psychiatry* 2000; 15(4): 940-6.
- 15- Greenwood DC, Muir KR, Packham CJ, et al. Coronary heart disease. *Journal of Public Health Medicine*, 1996; 18(2): 221-231.

Abstract

The Effects of Social Relationships and self-Confidence of on the mental Health of the Elderly

Authors: N.Banazadeh M.D¹

Because of an increase in the elderly population, attention towards the elderly has become a priority. To investigate the effects of social relationships and self-confidence on the mental health of the elderly, 100 males aged 65 or over were randomly selected cluster sampling. All of the males were from the central area of the city of Kerman. The group was evaluated on the measure of their social relationships and self-confidence. Five men were excluded from the study because of non-cooperation, and 7 were excluded for illiteracy. The GHQ12 questionnaire was administered to the remaining participants. An analysis of the data using two-way ANOVA indicated that the obtained F value is not significant for any of the main factors of social relationships, but the F value for the interaction of the two variables of the study was significant ($P<0.01$). Thus, the simultaneous effect of social relationships and self -confidence on the improvement of mental health in the elderly is confirmed.

Key words: Social relationship - Self -confidence - mental health - The elderly

1- Assistant Professor of Psychiatry, Kerman university of Medical Sciences.